

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 9 augustus 2016 met nummer RvVb/A/1516/1418
in de zaak met rolnummer 1314/0680/A/5/0652

Verzoekende partij de heer Johan **MEUWS**, wonende te 2300 Turnhout, Hogestraat 58
Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 30 juni 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 22 mei 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout van 20 februari 2014 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van de oprichting van een carport in de voortuinstrook voor de bestaande garage (horende bij de gekoppelde ééngezinswoning) op een perceel gelegen te 2300 Turnhout, Hogestraat 58, met als kadastrale omschrijving eerste afdeling, sectie C, nr. 1086 F.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in.

Bij beschikking van 13 juni 2016 heeft de voorzitter van de Raad de behandeling van de zaak, die bij beschikking van 12 november 2014 werd toegewezen aan de eerste kamer, doorverwezen naar de vijfde kamer.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 5 juli 2016.

De verzoekende partij en de verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnen niet op de zitting.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 3 december 2013 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “regularisatie voor het plaatsen van een carport” op een perceel gelegen te 2300 Turnhout, Hogestraat 58.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Turnhout’, vastgesteld met koninklijk besluit van 30 september 1977 in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Turnhout’, goedgekeurd op 4 juni 2004. Dit RUP bevat geen voorschriften die specifiek van toepassing zijn op het aangevraagde.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 december 2013 tot en met 19 januari 2014, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 4 februari 2014, ongunstig:

“ ...

TOETSING AAN HET WETTELIJK KADER

Het goed ligt in het gewestplan Turnhout goedgekeurd bij koninklijk besluit van 30 september 1997. Het goed ligt volgens het van kracht zijnde gewestplan, in woongebied.

...

Ook ligt het goed in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘afbakening regionaalstedelijk gebied Turnhout’, goedgekeurd bij het besluit van de Vlaamse regering van 4 juni 2004. Het goed ligt volgens dit plan niet in een deelplan waardoor de bestemming van het geldende plan, zijnde het gewestplan, behouden blijft.

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldende gewestplan.

ENERGIEPRESTATIEREGELGEVING

(...)

WATERTOETS

(...)

PROJECT-MER-SCREENING

(...)

OPENBAAR ONDERZOEK

(...)

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag betreft de regularisatie van het plaatsen van een carport. Op het perceel van de aanvraag werd voor de bestaande garage een carport geplaatst zonder dat hiervoor een vergunning afgeleverd was. Met voorliggende aanvraag wenst men dit te regulariseren. Dit is echter vanuit stedenbouwkundig oogpunt onaanvaardbaar.

Het pand van de aanvraag maakt immers deel uit van eenheidsbebouwing. De huizenblokken in de ganse wijk (Hogestraat-Goedendagstraat) werden door de Turnhoutse Maatschappij voor Huisvesting (nu de Ark) alle gelijktijdig gebouwd in de jaren '60. De huizenblokken vertonen allemaal hetzelfde typerende patroon. Er worden steeds 4 panden in rij voorzien met op de kop aan beide zijden een teruggetrokken garage. Zowel de gevelopbouw als de bouwvolumes worden hierbij steeds in het midden

van de 4 panden gespiegeld. De huizenblokken worden dan op een bepaalde wijze t.o.v. de rijweg geplaatst (evenwijdig of schuin). Hierdoor is de ganse wijk zeer herkenbaar qua uitzicht en qua volumes en is er vandaag de dag nog steeds sprake van een zekere eenheid.

De te regulariseren carport brengt deze eenheid in het gedrang. Het verbindt immers de 2 schuingeplaatste huizenblokken door de plaatsing van de carport voor de garage van nr.58 en tegen de garage van nr. 56.

Komende van het kruispunt Goedendagstraat-Hogestraat zag men voorheen de verschillende huizenblokken als aparte entiteiten. Nu kijkt men recht op deze carport die in het straatbeeld echt wel als storend ervaren wordt en het opzet van de huizenblokken teniet doet.

Bovendien kan in het voorliggende geval opgemerkt dat de aanvrager al over een garage beschikt, daar waar dat bij niet-kopgebouwen niet het geval is. Tevens maakt het feit dat de voortuinstrook hier dieper is, geen verschil. In een voortuin worden (ongeacht de diepte) geen constructies toegestaan omdat dit het straatbeeld in het gedrang brengt.

Ten slotte wordt nog opgemerkt dat het feit dat de constructie er reeds staat, niet mag meespelen in de beoordeling van deze aanvraag. Los van het feit of het voorliggende dossier een regularisatie betreft, moet het aangevraagde op dezelfde wijze beoordeeld worden als bij een 'klassieke' aanvraag (waarbij de constructie er nog niet is.)

CONCLUSIE

Op basis van de bovenstaande argumenten is de voorliggende aanvraag vanuit stedenbouwkundig oogpunt onaanvaardbaar en brengt ze de goede ruimtelijke ordening danig in het gedrang. Om deze redenen wordt er ongunstig geadviseerd en dient de aanvraag te worden geweigerd.

...

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 20 februari 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college beslist:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen gaat akkoord met het advies en de voorgestelde voorwaarden en/of lasten van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar waarin nagegaan werd of aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, de goede ruimtelijke ordening, de watertoets en de normen en percentages betreffende de verwezenlijking van een sociaal of bescheiden woonaanbod voldaan is.

Aangezien de aanvraag ongunstig wordt beoordeeld door het college en het college van burgemeester en schepenen de vergunningverlenende overheid is, wordt er een directe weigering afgeleverd.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 18 maart 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 15 mei 2014 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 20 mei 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 22 mei 2014 ongegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

9. Beoordeling:

...

De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

De aanvraag betreft de regularisatie van een carport in de voortuinzone aan de rechter kopwoning van een bouwblok dat gelegen is in een wijk met een uniforme baksteenarchitectuur. De overzijde van de straat wordt gedomineerd door een schoolcomplex. De bouwblokken bestaan uit groepjes van rijwoningen bestaande uit 2 bouwlagen en hellend dak. De carport wordt voorzien aansluitend op 2 van deze blokken, in het verlengde van een bestaande garage. Het is een open constructie bestaande uit hout en staal.

Ruimtelijk veroorzaakt het gevraagde volume niet veel impact. De carport is beperkt in omvang en sluit aan op de zijgevel van het rechterbouwblok die door de schuine inplanting van beide blokken t.o.v. de straatas, dichterbij de straat ingeplant staat.

Echter is er bezwaar tegen het principe van het oprichten van een overdekking van wat in feite de oprit is naar een bestaande garage. Constructies in de voortuinstrook zijn niet wenselijk en het toestaan van deze carport zou een precedent kunnen scheppen voor deze omgeving. Op termijn kan dit leiden tot een verrommeling van het straatbeeld dat momenteel een grote eenheid vertoont aan deze zijde van de straat.

Verder is de aanvraag vreemd aan de omgeving, waar geen enkele voortuinconstructie voorkomt. De voortuinen zijn allen ingericht als groene zone met enkel de noodzakelijke verhardingen. Er zijn in de omgeving ook geen houten constructies te bespeuren. Bovendien beschikt de aanvrager reeds over een autostalplaats waardoor ook de noodzakelijkheid van een extra carport vlak voor de garagepoort, in feite als verlenging van de reeds aanwezige garage, in vraag gesteld kan worden.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet worden aanvaard.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij en de tijdigheid van de vordering tot vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig werd ingesteld en dat de verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang bij haar vordering. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

1.

De omstandigheid dat de verwerende partij geen excepties inroept, neemt niet weg dat de Raad de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve dient te onderzoeken.

Conform artikel 4.8.2., eerste lid, 1° VCRO, zoals dit gold op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering, spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege uit over beroepen ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of bestuurlijke stilzwijgende beslissingen, *genomen in laatste administratieve aanleg*, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij, nadat haar administratief beroep bij de verwerende partij werd verworpen, met het voorliggende beroep in eerste instantie de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout van 20 februari 2014 waarin de regularisatievergunning voor het oprichten van een carport wordt geweigerd, lijkt te viseren.

De verzoekende partij voegt bij haar inleidend verzoekschrift evenwel ook een kopie van de beslissing van de verwerende partij van 22 mei 2014.

De Raad heeft de partijen uitgenodigd om standpunt in te nemen en verweer te voeren specifiek met betrekking tot de door de Raad ambtshalve ingeroepen exceptie van onontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van de vordering tot vernietiging. Geen van de partijen heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en geen van de partijen is verschenen ter zitting.

De Raad is enkel bevoegd voor het beoordelen van de wettigheid van een vergunningsbeslissing genomen in laatste administratieve aanleg. De beslissing van het college van burgemeester en schepenen kan niet worden aangemerkt als “genomen in laatste administratieve aanleg”. De devolutieve kracht van het administratief beroep impliceert overigens dat de in beroep genomen beslissing door de verwerende partij in de plaats komt van de in eerste aanleg gewezen beslissing.

Er wordt, desgevallend ambtshalve, besloten tot de onontvankelijkheid van het beroep in zoverre het gericht is tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout van 20 februari 2014.

Het beroep van de verzoekende partij is enkel ontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen de bestreden beslissing.

3.

In zoverre de verzoekende partij de Raad tevens verzoekt om “*deze bezwaren nog in overweging te nemen om alsnog tot regularisatie over te gaan*”, moet opnieuw tot de onontvankelijkheid van dit onderdeel van het beroep worden besloten.

De Raad heeft als administratief rechtscollege immers enkel een vernietigingsbevoegdheid, waarbij hij in eerste instantie een legaliteitstoets zal uitvoeren en zich niet in de plaats mag stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan om tot een beoordeling van de aanvraag over te gaan.

De Raad beschikt derhalve niet over de bevoegdheid om het betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan te bevelen een voor de verzoekende partij positieve beslissing te nemen, laat staan om zelf een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert het volgende aan:

“ ...

Met dit schrijven wens ik bezwaar aan te tekenen tegen bovenvermelde weigering tot regularisatie van het plaatsen van een carport op de aangegeven eigendom om volgende redenen:

-) de carport werd volledig ter goeder trouw geplaatst en voldoet aan alle terzake geldende wettelijke bepalingen zoals vermeld in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.*
 -) de constructie is volledig opgetrokken uit hout, ijzer- en golfplaten waarbij geen enkel vaststaand metselwerk werd uitgevoerd.*
 -) de carport is **NIET** in de voortuin maar wel in de zijtuinstrook geplaatst en is in feite een verlengstuk van de garage.*
 -) de carport sluit aan tegen de garage van de buren (nr. 56) en vormt hiermee aldus één geheel. Zij is echter zo geplaatst tussen de zijgevel van mijn woning en de scheidingsmuur met de buur dat er slechts een gedeelte zichtbaar is en helemaal niet als storend kan ervaren worden in het straatbeeld en nog minder het opzet van de huizenblokken teniet doet. Hierbij wil ik tevens nog opmerken dat de carport op bijna 10 meter van de straatkant staat.*
 -) Tevens wil ik uitdrukkelijk benadrukken dat ik voor het plaatsen van de carport, de uitdrukkelijke goedkeuring van de aanpalende buur (nr. 56) heb gevraagd en deze mij heeft bevestigd dat de locatie en wijze van constructie voor hem totaal géén probleem vormden omdat er van enige hinder hoe dan ook, geen sprake kan zijn.*
 -) Mijn woning ligt dieper ten opzichte van de straatkant dan de overige woningen en dus kan er van enige visuele belasting geen sprake zijn en wordt bijgevolg de goede ruimtelijke ordening niet geschaad. De verschillende huizenblokken kunnen nog steeds als aparte entiteiten gezien worden.*
 -) Als laatste puntje wil ik nog aanhalen dat het college van burgemeester en schepenen in de motivatie van hun weigering aanhaalt dat ik reeds over een garage beschik maar ontzegt dat mij het recht om een carport te plaatsen ?*
- Gelieve deze bezwaren nog in overweging te nemen om alsnog tot regularisatie over te gaan.*

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.2, eerste lid VCRO bepaalt dat de Raad als administratief rechtscollege, bij wijze van arresten, uitspraak doet over de beroepen die worden ingesteld tot vernietiging van, onder meer, vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning.

Artikel 4.8.2, tweede lid VCRO bepaalt dat de Raad de bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing vernietigt wanneer die beslissing onregelmatig is en dat een beslissing onregelmatig is wanneer zij in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 11, tweede lid, 7° van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen bepaalt dat een verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur moet bevatten, alsook een omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden.

Uit deze bepalingen volgt de Raad enkel bevoegd is om een vergunningsbeslissing te vernietigen, die strijdig is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dat het aan een verzoeker toekomt om in zijn verzoekschrift middelen te ontwikkelen die deze onregelmatigheid van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen.

2.

Nog los van de vaststelling dat de kritiek van de verzoekende partij voornamelijk gericht is tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen in eerste aanleg, waarvoor de Raad niet bevoegd is, moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij zich beperkt tot het aanvoeren van een aantal argumenten waarom de aanvraag volgens haar wél in aanmerking komt voor vergunning.

Niet alleen bekritiseert de verzoekende partij in haar verzoekschrift enkel maar de opportuniteit van de bestreden beslissing, maar bovendien kan uit het verzoekschrift niet worden afgeleid welke regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur volgens de verzoekende partij geschonden zijn, laat staan op welke wijze de verwerende partij, volgens de verzoekende partij, met de bestreden beslissing deze bepalingen of beginselen heeft geschonden.

Het inhoudelijk bekritisieren van een vergunningsbeslissing, zonder een onregelmatigheid aan te voeren in de zin van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO, kan niet worden beschouwd als een ontvankelijk middel. Om ontvankelijk te zijn moet in een middel overigens niet enkel een onregelmatigheid worden aangevoerd, maar moet tevens uiteengezet worden op welke wijze de vergunningsbeslissing de regelgeving, voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, schendt.

Door de Raad te verzoeken om *“deze bezwaren nog in overweging te nemen om alsnog tot regularisatie over te gaan”*, stuurt de verzoekende partij aan op een herbeoordeling door de Raad van de opportuniteit van de weigering van de gevraagde stedenbouwkundige vergunning. Krachtens artikel 4.8.2, tweede lid VCRO is de Raad, als administratief rechtscollege, hiervoor echter niet bevoegd. De Raad kan als administratief rechtscollege alleen de wettigheid van een

vergunningsbeslissing beoordelen en kan zich niet in de plaats stellen van de verwerende partij om de aanvraag te beoordelen.

3.

De conclusie van het voorgaande is dat het beroep geen ontvankelijke middelen bevat.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 9 augustus 2016 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Hildegard PETTENS

Pieter Jan VERVOORT